

lægge Prisen under Hensyn til Husholdningssukkerprisen som eneste Moment, man behøver at tage i Betragtning. I Fjor holdt man Industrisukkerprisen lavt længe, under Forudsætning af, at Eksporten ogsaa kunde bære sin meget væsentlige Del af Husholdningssukkerprisens Nedsættelse. Jeg ser med andre Ord ikke saa pessimistisk paa næste Aars Sukkerpris som det ærede Medlem og vilde derfor foreslaa, at vi opsatte vore Forhandlinger om, hvorvidt Sukkerprispolitikken for i Aar har været rigtig eller ikke rigtig, indtil vi kommer til en Prisfastsættelse for næste Aar. Skulde en Sukkerprisforhøjelse virkelig blive nødvendig, vil jeg gerne indlade mig i en Diskussion med det ærede Medlem, om dette skal indeholde en Anke overfor mig for, at jeg i Aar har virket for, at Prisen skulde blive saa lav som muligt, og jeg skal da søge at fremhæve for det ærede Medlem mine Argumenter for, hvad der talte for, at Prisen blev holdt saa langt nede som muligt. Men hvis hele Grundlaget for en saadan Diskussion kom til at svigte, saa vilde denne Del af Diskussionen slet ikke blive nødvendig, og jeg foreslaar derfor det ærede Medlem, som nu paa en meget klar Maade har udviklet sit Standpunkt, at vi opsætter vor Diskussion angaaende dette Punkt, indtil Prisen bliver fastsat. Jeg tror altsaa ikke, at det ærede Medlems Udgangspunkt er helt rigtigt; det Tal, det ærede Medlem nævnedes som den sandsynlige Merpris for Sukker i Aar, kan det i alt Fald under ingen Omstændigheder blive.

Ole Hansen: Maa jeg først sige til det ærede 10de Medlem for 5te Kreds (Holdgaard), at jeg ønsker ikke, at Befolkningen skal give højere Priser for Sukkeret end strengt nødvendigt, men det, jeg finder uheldigt paa dette Omraade, er, at vi i det ene Aar er oppe paa en Sukkerpris af 30—35 Øre pr. Pund, det næste Aar nede paa 22—25 Øre pr. Pund, og saa det tredie Aar igen skal gaa op til 35—40 Øre. Det finder jeg er meget uheldigt for Forbrugerne omkring i Landet, og af den Grund foretrækker jeg en mere jævn Pris og mener ogsaa, at den kunde have været opnaaet, hvis Sagen var lagt lidt bedre til Rette.

At der fastsættes en betydelig højere Pris for det Sukker, som anvendes i Industrien, er noget, jeg for mit Vedkommende fuldt ud billiger. Det, at der fastsættes en betydelig højere Pris for Industrisukker end for det Sukker, der anvendes i almindelige

Husholdninger, gør efter min Mening slet ikke stort, idet det i det væsentlige rammer Luksusforbruget, og jeg har ikke noget imod, at dette bliver ramt. I den Henseende er jeg fuldstændig enig med den højtærede Indenrigsminister. Det er en indirekte Beskatning, vi her foretager gennem en saadan Ordning, ikke andet, og det er en indirekte Beskatning, som væsentligst rammer Luksusforbruget. Dette har jeg for mit Vedkommende ikke noget imod, lige saa lidt som, at det, der derved indvindes, kan finde en saa fornuftig Anvendelse som den, der her er Tale om, nemlig til Nedsættelse af Prisen paa det Sukker, der bruges omkring i Husholdningerne.

Den højtærede Indenrigsminister fandt, at det var rigtigst, at vi opsatte Diskussionen om det Spørgsmaal, jeg her har fremdraget, og det skal jeg naturligvis gerne gøre. Jeg erkender, at naar vi kommer til at skulle fastsætte en endelig Ordning, vil Grundlaget for en Diskussion om dette Spørgsmaal ogsaa mere være til Stede, end det er i Øjeblikket; men jeg kan ikke se rettere, end at, naar vi i det kommende Aar skal tilvejebringe en Sukkerordning, som skal hvile i sig selv, og ikke skal kræve noget Tilskud fra Statens Side, saa kommer vi ganske naturligt til at forhøje Priserne meget betydeligt, idet vi, som jeg før har bemærket, skal dække de 16—18 Mill. Kr., som i indeværende Aar har været ydet som Tilskud til Sukkerordningen, og tillige skal vi tage Hensyn til de meget betydelig forhøjede Driftsomkostninger ved Sukkerets Tilvejebringelse. Naturligvis kan der her, som Ministeren paapegede, gøres en Del ved at lægge meget over paa Industrisukkeret, men ogsaa her er der dog en Grænse, som ikke vil kunne lade sig overskride.

Piper: Den højtærede Indenrigsminister udtalte før, at Industrisukkeret væsentligst anvendtes til Sukkervarer og Chokolade, og den højtærede Minister mente, at man ved at gøre Industrisukkeret meget dyrt lagde Udgiften over paa andre Befolkningslag end dem, der bruger Husholdningssukkeret. Jeg har i og for sig intet imod, at Industrisukkeret er en Del dyrere end Husholdningssukkeret, og at man paa denne Maade lægger en Byrde over paa Luksusforbruget, men det, jeg ønsker at slaa fast, er, at det er ikke helt andre Samfundsklasser, som kommer til at bære denne Byrde. For en meget væsentlig Del vil det netop blive de samme Samfundsklasser. Thi den højtærede Minister nævnedes